

Programma, Quo Decanus Et Collegium Theologicum In Universitate Rostochiensi, Ad Exequias, Quas ... Dn. Johanni Georgio Dorscheo, S.S. Theol. D. & Profess. Prim. ut & Ducalis Consistorii Assessori ... Vidua, Filiusq[ue] ... in templo Jacobaeo paratas cupiunt ... literariae cives ... invitant

[Rostock]: Sub descriptione Praeli Kiliani, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747406332>

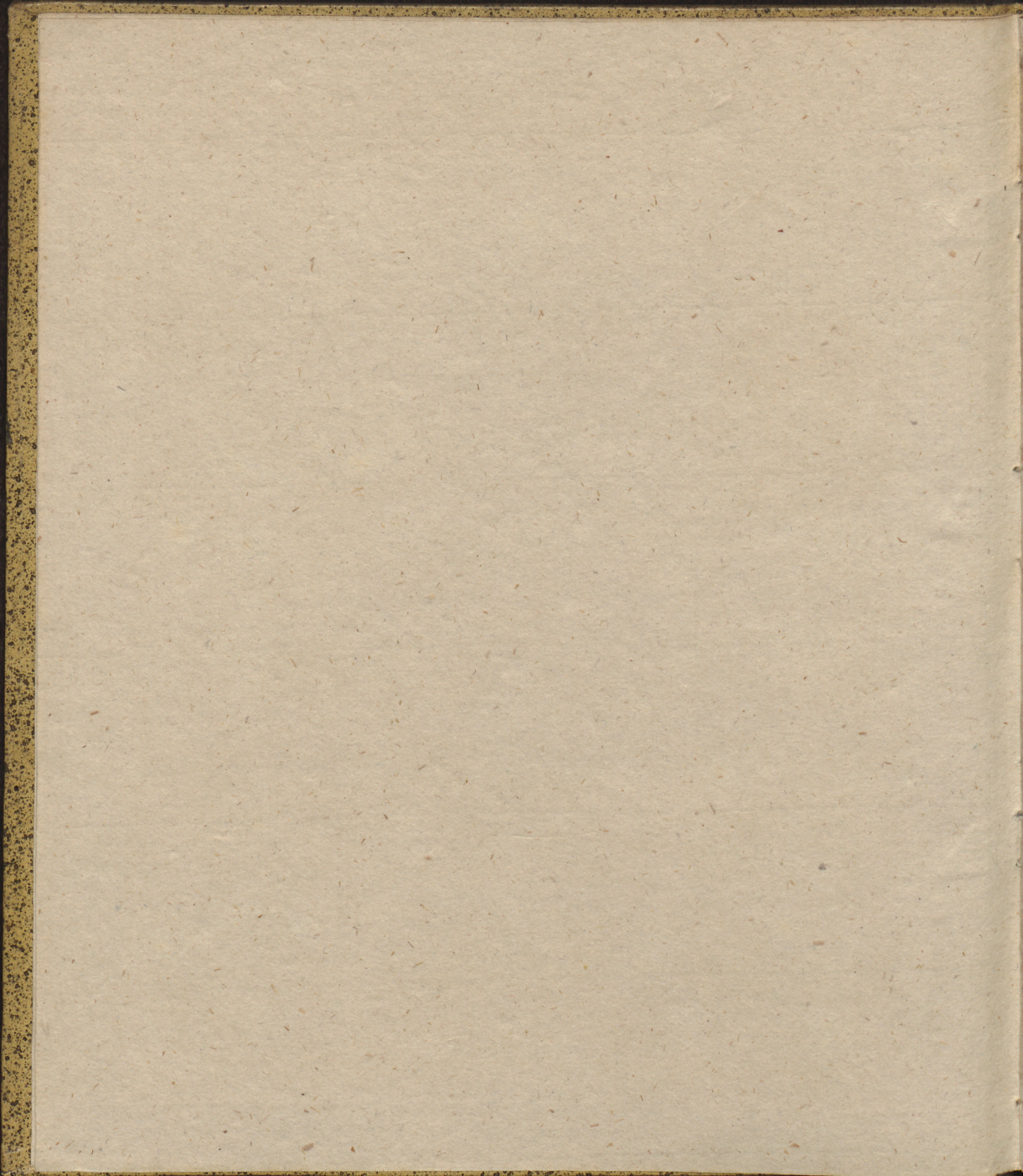
Druck Freier Zugang

Fac. theol.
in
J. G. Dorscheus.

Rost. 1660.

73

PROGRAMMA,
Quo
DECANUS ET COLLEGI-
UM THEOLOGICUM

IN UNIVERSITATE
ROSTOCHIENSI,
Ad Exequias,
Quas
ADMODUM REVERENDO AMPLISSIMO
ATQUE EXCELLENTISSIMO

DN. JOHANNI
GEORGIO DORSCHEO,
S.S. Theol. D. & Profess. Prim.
ut & Ducalis Consistorii Assessori

eminentissimo,
Vidua, Filiusq, mœstissimi
*hodie hora prima in templo JACOBÆO
paratas cupiunt,*

Reip. literariæ cives omnes & singu-
lis studiosissimè invitant.

Sub descriptione Præli KILTANI, clo lpc LX.

DE Patriarchis Paulus Ebr. XI. 13, 14. *Professi sunt, inquit, se peregrinos & advenas esse in terra. Nam qui hoc dicunt, palam ostendunt, se patriam requirere.* Notanter in terra: nusquam enim patria nostra est in his terris, ne ibi quidem, ubi patriam nostram esse putamus. Philosophus interrogatus, quænam forti viro patria esset, totum ostendebat mundum. Piorum diversa sententia est, cælum sibi veram patriam celsos scopum suæ in hoc mundo peregrinationis præfigentiam. Quamquam nec inter Philosophos defuerint, qui terram patriam nostram esse negarent. Plato vitam nostram *ἀποδημίαν* esse ait, seu profectioem ad veram patriam, cuius profectioem ultimus actus sit mors. Nec alia aens Ciceroni, cum scriberet: *Sapiens ex hac vita discedit, tanquam ex hospitio, non tanquam ex domo.* Hæc si facti sunt Ethnici, quid nobis & sentiendum & faciendum esse existimabimus, qui meliori luce collustrati sumus? Universæ Scripturæ & veteris & Novi Testamenti sententia huc redit, piis hanc vitam exilium, cælum patriam esse. Ipsum Ebræorum nomen demonstrat, vitam humanam transitoriam esse. Longo tempore tabernaculum fixa sede caruit, Quotannis festum Paschatis celebrare properantes & in tabernaculis vivete aliquot diebus jubebantur Israelitæ. Omnia eo tendunt, ut patriam nostram terram non esse meminerimus. Ipse Servator peregrinus fuit fratribus suis in diebus carnis: resurgens peregrini habitu discipulis apparuit. Apostoli nos peregrinos esse & non habere in terris stabilem civitatem, sed futuram inquirere, uno ore clamant. Præclarissima sunt & libratissima, quæ de his habet Augustinus de civitate DEI libris XXII. Non pigebit quædam exsignare. Lib. XV, cap. I. *Genus humanum in duo genera distribuimus, unum eorum, qui secundum hominem, alterum eorum, qui secundum DEUM vivunt. Quas etiam mysticè appellamus civitates duas: hoc est, duas societates hominum: quarum una est, quæ prædestinata est in æternum regnare cum DEO, altera æternum supplicium subire cum Diabolo.* Et paulo post: *Natus est igitur prior Cain ex illis duobus generis humanæ parentibus, pertinens ad hominum civitatem: Posterior Abel ad civitatem Dei.* Et tandem: *Scriptum est itaq; de Cain, quod condidit civitatem: Abel autem tanquam peregrinus non condidit. Superna est enim sanctorum Civitas, quamvis hic pariat cives, in quibus peregrinatur, donec regni ejus tempus adveniat, cū congregatura est omnes in suis corporibus resurgentes, quādo eis promissum dabitur regnum, ubi cum suo principe Rege seculorū sine ullo temporis sine regnabunt.* Et lib. xvii. c. xvi. *Civitas regis magni (Ps. XLIX, 2. 3.) est Sion spiritualiter. Quod nomen Latine interpretatum speculatio est. Speculatur enim futuri seculi magnum bonum: quoniam illuc dirigitur ejus intentio, Ipsa est & Hierusalem eodem*

modo spiritualiter. Ejus inimica civitas Diaboli Babilon, quæ confusio interpretatur. Ex qua tamen Babilone regina ista in omnibus gentibus regeneratione liberatur, & a pessimo Rege ad optimum Regem, id est, a Diabolo transit ad Christum. Propter quod ei dicitur: Obliviscere populum tuum, & domum patris tui. Cujus civitatis impia portio sunt Israelitæ sola carne, non fide: inimici etiam ipsi magni regis hujus ejusque reginæ. Ad ipsos non veniens & ab eis Christus occisus magis aliorum factus est, quos non vidit in carne. Et lib. xix. postquam de cœlestis societatis cum terrena pace & discordia disseruisset, cap. xx. hæc subnectit: Quamobrem summum bonum civitatis DEL cum sit æterna pax & perfecta: non per quam mortales transeant nascendo atque moriendo, sed in qua immortales maneant nihil adversi omnino patiundo, quis est, qui illam vitam vel beatissimam neget vel in ejus comparatione istam, quæ hic agitur, quantislibet animi & corporis externarumque rerum bonis plena sit, non miserrimam judicet? Quam in, quicunque sic habet, ut ejus usum referat ad illius finem, quam diligit ardentissime ac fidelissime sperat: non absurde etiam nunc dici beatus potest, si illa potius, quam re ista. Res vero ista sine spe illa, beatitudo falsa & magna miseria est. Non enim veris animi bonis utitur: quoniam non est vera sapientia, quæ intentionem suam in his, quæ prudenter discernit, gerit fortiter, cohibet temperanter, justaque distribuit; non in illum dirigit finem, ubi erit DEUS omnia in omnibus, æternitate certa & pace perfecta. Hanc cum animo complexus esset Vir admodum Reverendus Amplissimus & Excellensissimus DN. JOHANNES GEORGIUS DORSCHHEUS, Theol. Doctor & Professor longè celeberrimus, hanc terram exilium sibi, cæterum superas sedes patriam proposuit. In qua defixas ipsius cogitationes, cum valeret, fuisse, novissimi sermones flagrantissimi indices desiderii planum fecerunt. Quod ergo vivus valensque desideravit, id beata ex vita migratione & in cœlestem patriam profectioe plenissime consecutus est. Natus est pie defunctus DN. JOHANNES GEORGIUS DORSCHHEUS, Argentorati A. cl. lxxiii. Novemb. Patre LAURENTIO DORSCHHEO, Cive Argentoratensi, Matre MARIA, Filia JOHANNIS FINGERLIN, Senatoris Argentinenensis. Ab his Parentibus Christianismo initiatus & tyrociniis imbutus est, donec Anno cl. lxxiv. ad infimam Argentoratensis Gymnasii classem à Parente deduceretur. Cum per decennium bonarum artium linguarumque fundamenta in Gymnasio posuisset, dignissimus judicatus est, qui ad subsellia altiora, Academica scilicet, publicasque lectiones promoveretur. Philosophica studia se excoluit, ut Anno 1615. 22. Jun. prima; Anno sequenti 28. Nov. secunda

cunda laurea & Magisterii honores conferrentur, secundo loco inter
XII. Candidatos ipsi jure assignato. Exinde animum Theologiae man-
cipavit, & continuis praexercitamentis ad sacros conflictus cum tot
tantisque adversariis, quibus illum Deus antagonistam destinaverat, insti-
tuendos olim, animum jam tum praeparavit, pluribusque disputationibus
privatis, publicis, solemnibus jam Respondentem se, jam Opponentem
stitit. Anno XXII. 19. Octobr. Ecclesiae Ensisheimensi in agro Argento-
rateni Pastor datus, Seminarii que Ecclesiastici pars factus est. Cumque
sublimiora de ipso sibi promitterent idonei ingeniorum aestimatores,
adornandi in Saxonicas (Tubingensem n. jam salutaverat) Academias
tineris autores ipsi extiterunt. Haec triennium datum est, simulque obla-
ta oportunitas studia Theologica altius provehendi sub Praeceptoribus,
celeberrimis Theologis Saxonis, JOHANNE MAJORE, JOHANNE GERHAR-
DI & JOHANNE HIMMELIO, in Academia Jenensi; JACOBO MARTINI, BAL-
THASARE MEISNERO, FRIDERICO BALDUINO. Witebergae; Lipsiae POLYCAR-
PO LYSERO & HEINRICO HÖPFNERO, (at quantis viris!) quibus aetate quan-
tumvis minor, ob praclarissimas ingenii dotes morumque amabilem probi-
tatem conjunctissimam & familiarissimam extitit. Annu postremu peregrina-
tionis Academicae Marpurgi exegit in convictu THEODORI REINKINGI, HAS-
siae tunc Vicecancellarii, amicitiam Theologorum CL. Menzeri, FEURBORNII &
aliorum intima usque. Absoluto triennio, cum adhuc Marpurgi ageret, ab Am-
plissimo Magistratu Argentineni ad Professionem Theologicam capeffen-
dam vocatus est. Quanta cum laude hanc spartam per continuos XXVI.
annos exornaverit, nobis tacentibus res ipsa loquitur. Nam & voce &
scriptis nominis decus in tantum extendit, ut a peregrinis, iisque Regibus,
Electores, Ducibus, Magnatibus aliis & Rebus publ. ambiretur. Sed
nulla pervicit vocatio, nisi illa, qua declinante jam aetate a Serenissimis
Ducibus Mecklenburgicis, Dominis nostris clementissimis, Autore im-
primis Serenissimo GUSTAVO ADOLPHO, inclitae huic Academiae
Professor Theologiae Primarius destinatus est. Itaque Anno LIII Dulcis-
simae Patriae, conjunctissimis Collegis, imprimis D. JOHANNI SCHMIDIO,
& D. JOHANNI CONRADO DANNHAWERO, Theologis celebratissimis va-
ledixit, & anno sequenti huc venit, atque ad Professionem Theologiae Pri-
mariam solenni ritu introductus est. Quomodo & hic & Argentorati
egregio publico & imprimis Juventutis Academicae studiis operatus sit,
excellens ingenii monumenta demonstrant, quae quo singula loco &
empore edita in gratiam Lectoris speciatim subjungemus, prout ipsius
D. DORSCHEL manu consignata invenimus.

In

In Quarto I. *Mysaria Pontificia Mysse contra Joh. Georg. Herberi Disputa-
tionem Liturgicā edita Arg. Anno 1624.* II. *Dissertatio de Prophetia Henoch.
Jude 7. 14. Arg. Anno 1627.* III. *Disputatio de Autoritate Ecclesie ad dict.
Augustini, Ecclesie non crederem &c. Anno 1628.* IV. *Vindicie & animad-
versiones ad c. 1. 2. 3. Exodi contra Bellarm. Anno 1630.* V. *Theologia Za-
charianæ Pars I. Anno 1637.* VI. *Pentadecas Dissertationum Theologicarum.
Arg. Anno 1639.* VII. *Dissertatio de Tribus Testibus divinis in terra, verbo &
sacramentis ex 1. Joh. 5. Arg. Anno 1637.* VIII. *Dissertatio de Agno Paschali,
ad novam edit. Mysar. Missæ. Anno 1628, addita Arg.* IX. *Admiranda mor-
tis Christi, cum dissertat. de instrumentis cruciatu Martyrum, Anno 1635.*
X. *Ad insigniora consequentia exhibitæ August. Confessionis dissert. due Anno
1630.* XI. *Theologiæ Zachariæ Pars II. sect. I. de S. scriptura & DEO
Triuno 1642.* XII. *Dissertatio de Cæna contra Theodorum Zvingerum.
Anno 1643.* XIII. *Dissertatio de Spiritu, Aqua & sanguine tribus in terrâ
testibus ex 1. Joh. 5. Francof. Anno 1633.* XIV. *De Æterna Majestate Jesu
Christi ad Hebr. 13. 8. exegesis Anno 1643.* XV. *Vindiciarum & animadver-
sionum ad c. IV. Exodi dissertationes XI. 1643.* XVI. *Mysaria Missæ Pontificiæ-
editio III. multis auctior. Anno 1644.* XVII. *Betrachtung der Predigt
D. Zwingers/ vom Abendmahl. Anno 1644.* XVIII. *Prodromus Anticri-
seos Theolog. seu Investiva in vehiculum judicii Theologici pro pace contra
Ern. de Eusebius. Anno 1648.* XIX. *Anticrisis Theologica opposita judicio
Theolog. Ern. de Eusebius super quæstione. An: pax qualem desiderant Prote-
stantes sit licita. Anno 1647.* XX. *Triga Syndromos Anticriseos Theologica
cum notis & observat. Anno 1647.* XXI. *Nothwendig entdeckung des
Blindurftigen Dschel/ welches der Vermummere Ern. de Eusebius über die
Frag/ ob der Frieden in Deutschland/ wie ihn die Protestirenden begehren/
für sich selbst unerlaubt und Unrecht sey. Anno 1647.* XXII. *Pax in ter-
ris contico exercitus angelici laudata. Anno 1647.* XXIII. *Collatio ad Con-
cilium Francofurtense. Anno 1649.* XXIV. *Collatio ad Concilium Sirmia-
ense. Anno 1650.* XXV. *Judicium nomine Fac. Theol. in causa Regiomont.
Latermanniana. Anno 1648. scriptum editum Argent. Anno 1650.* XXVI.
Apologia ejusdem contra Julianos. Anno 1650. XXVII. *Ad Consilium Arau-
sicanum dissertatio. Anno 1652.* XXVIII. *AntiCornæus pro Interventione de
mysterio Trinitatis à Pontificiis læso. Anno 1649.* XXIX. *Index Iniquitatis
Moguntinorum Jes. in materia de votis Monasticis. Anno 1650.* XXX. *Inter-
pellatio necessaria de voluntate DEI contra Jacob. Triglandium dissert. 5.
XXXI. Pentadecadis Dissert. Theologicarum editio nova cum auctario. A. 1653.*

Exerc

XXXII. *Exercitatio ad Concilium Nicænum. Anno 1653.* XXXIII. *Theologia Zachariæ pars I & II, novè edita. Anno 1653. Francof.* XXXIV. *Kurzes bedencken über Landgraff Ernsten von Hessen Fragen. Anno 1653.* XXXV. *Thomas Aquinas verit. Evang. Confessor. Anno 1656.* XXXVI. *Vale Argentoratense. Anno 1653.* XXXVII. *De emendatione temporum sermo Inaugural. 1654. Rost.* XXXVIII. *Admiranda providentiæ circa A. C. Francof. 1655.* XXXIX. *Tiburtio-Dionysiacæ Anno 1657.* XL. *Tunica Christi inconsutilis. Anno 1658.* XLI. *Dissertatio Epistolica cum Ariseo de Pers. Chr. & S. Canâ Rost. 1657.* XLII. *Denarius Vespertinus. Anno 1657.* XLIII. *Dissertationes in articulos Abusuum A. C. inchoatæ. XLIV. Dissertationes de Gratiæ ad P. Ferrum inchoatæ. In Octavo. XLV. Responsum de Origine formarum pro D. Sennerto nomine Coll. Theologici stehet unter andern Consiliis à D. Sennerto editis Wittebergæ. In Duodecimo. XLVI. Epigrammatum centuriæ octo. Argent. Anno 1622.* XLVII. *Specimen Sceletomanicæ Pontificiæ circa reliquias S. Marci, & S. Lucæ. Anno 1643.* XLVIII. *Pallium exulans in possessionem restitutum contra mores Acad. cui addidi notas in Tertullian de pallio. Arg. Anno 1628.* XLIX. *Parallela Monastica & Academica. Anno 1644.* L. *Relatio Anonymi de corpore S. Marci in Augia divite cum notis & observ. Anno 1645.* LI. *Interveutio pro mysterio S. Trinitatis ad actionem lesæ SS. Trinitatis Ecclesiæ A. Conf. à Jesuitis intentarum. anno 1645.* LII. *Septenarius singularium Angelicorum anno 1654.* LIII. *Septenarius admirandorum Christi. anno 1646. Hamburgi excusus.* LIV. *Hodegeticus Catholicus inconsideranda autoritate scripturæ ecclesiæ contra Joh. Kircherum Apostatam. anno 1641. Argent.* LV. *Detectio malæ fidei Papalis circa fundamenta biblica probantia SS. Trinitatem. anno 1646.* LXI. *Religion Scrupel der Papißen/ beantwortet mit angehängten discours von erbärmlicher Unge- wisheit Papißischer Religion. Anno 1647.* LVII. *Martini Bucerî letzte Predigten Anno 1538. in Neufeldén gehalten/ mit vorgeseher Dedication von der Kirchen/ und angehengten bedencken Cardinalis Cammeracensis von Reformation der Kirchen und dero Ständen. Anno 1649.* LVIII. *Religion Scrupel neue edition viel vermehrt / über vorigen Discours auch von ge- wisheit der Lutherischen Religion un̄ was für ein Vater Unser aus Papiß- scher Lehre stiese. Anno 1652.* LIX. *Latro Theologus & Theologus Latro. Rost. Anno 1655.* LX. *Septenarius dissertationum novus adhuc sub prælo caler. Rost. Anno 1660.* LXI. *Vindictarum in Exod. nova & auctior editio. Francof. 1659.*

Ad

Ad privata veniamus. ANNO M. DC. XXVII. IX. Novembris, eodem
nempe die, quo Theologiae Doctor publicè renunciatus est, matrimo-
nio sibi copulavit leçtissimam Virginem, omnibusq; sui sexus ornamen-
tis conspicuam URSULAM, LEONHARDI ROSÆ, J. U. D. & Ordinis Eque-
stris Alfaci in Circulo Ortenavico Syndici & Advocati, ut & Celsissimi
Principis OTHONIS, Com. Pal. Rheni, Bavariae Ducis, Consilarii è
MARGARETA HÖFLINIA Filiam, qua cum in Conjugio jucundissimo
XXVII. annos explevit, sexies exilla Parens factus, MARIE MARGARETÆ,
(natae Anno XXX. desponsatae post Reverendo & Clarissimo Viro Dn.
JOHANNI GRAMBSIO, SS. Theol. Candidato & Ecclesiastæ Mœno-Franco-
furtensi, Amicissimo nostro, denatae ANNO LVII. X. Januar.) MA-
RIÆ MAGDALENÆ, SIBYLLÆ URSULÆ, JOHANNIS GEORGII, LAURENTII
LEONHARDI, SIBYLLÆ MARIE. Hos inter solus superstes JOHANNES
GEORGIUS, nunc annum agens decimum sextum, & Philosophiæ in
hac Academia consecraneus, spem hætenus indubiam facit, futu-
rum, ut Parente tanto Filius non indignus evadat. Quem Serenissi-
mis Principibus alijsq; Reip. columinibus de meliori nota commenda-
mus, & operosius quidem commendaremus, nisi persuasissimi essemus,
omnes qui Ecclesiæ benè cupiunt, Viri tanti Filium non degenerem
illustri gratia complexuros, ipsiusq; feliciter cœpta studia consilio
reque adjutum promotumq; ituros. Vix dum ROSTOCHIUM con-
tesserat, cum familiam acerbissimo luctu turbari, extincta fidissima
vitæ socia, itinerisq; comite, conjugè desideratissima, vidit. Ex-
acto in viduitate triennio, ad secunda vota transit, & Fœminam
quibusvis sui generis splendoribus decoratissimam ELISABETHAM, Viri
Amplissimi Dn. JUSTI ZINZBERLINGII, J. Cti & c. Filiam, Clarissimi Viri
Dn. M. BERNHARDI TADDELIÏ, P. P. Viduam matrimonio sibi conjur-
xit. Cæterum, quam suavi animorum concordia & hoc matrimoni-
um constiterit, evidenti indicio est acerbissimus luctus, in quem inopi-
nata distractio mœstissimam Viduam conjecit. Factum id est die
XXV. Decemb. anni elapsi inter nonam & decimam vespertinam. Illū
ipsum quippe diem, quo orbi salus olim nata est, fata destinarūt, ut dena-
tus salutis partæ plenissimè compos fieret. Quod morbi speciem attinet
(verba sunt Dn. Medicorum) qui æviterni nominis Virum viventium
numero subduxit: fuit is præter languorem senilem (quo post indefi-
nentes & vix imitandos alteri per omnem vitā labores, proximis annis
sensim marcescere, & velut exstingui visum fuit hoc orbis eruditi lumē)
singula.

singularis quædam Scorbutica affectio tumore & laxitate gingivarum
 dentiumq; vacillatione jam dudum sese sat prodens, acriq; & pravâ sero-
 sitate pulmonibus laryngi & cerebro imprimis molesta, tussimq; vehe-
 mentissimam ac periodicam fere bis terve de die, per integram autumnii
 quartam affligentem concitans. Cui quidem malo etfi varia probataq;
 remedia, nec sine grato ad tempus successu opposita fuere, mense tn.
 Novembri proximo, cum annum Climactericum magnum ingressus fu-
 erat, augeri illud apparuit, Naturæ vires ex adverso plurimum imminui:
 adeo ut circa ipsum Brumale solstitium Asthma quoddam singulare ac-
 cederet, sub quo febris quædam accendebatur externâ quidem specie
 mitis, scorbuticâ tn. pravitate satis maligna, quæ vires cæteroquin ming
 validas penitus prostravit, Frustra hic prorsus erant, quæcunq; vel col-
 lendæ febrî, vel mitigandis symptomatibus, viribusq; refocillandis, jun-
 ctis Medicorum consiliis, excogitabantur remedia: prævalebat quippe
 Arti malum, adeo, ut, cum febris acutarum periodum explevisset circa
 nonam & decimam vespertinam vitæ residuos igniculos de repente ex-
 tingueret. Sic parta est immortalitate dignissimo viro æterna quies:
 subortus familiæ, Academiæ & orthodoxæ Ecclesiæ ob ereptum hoc
 fulcrum & lumen, ingens eheu! luctus. Hæc nunc sufficiant. Reliqua
 ex Programmate Academico & Conçione funebri petantur. DEUS
 moestissimos superstites efficaci solatio erigat, ut divinæ voluntati sub-
 misso animo suam valeant resignare. Ipse vulneravit & percus-
 sit: Ipse curet & obliget exquisitissimis doloribus jã sauciata corda!
 Quod superest, cum Viri Chælli summi, deq; Ecclesia & Academiis longè
 meritissimi, exuviæ sepulturæ Christianæ ritu in dormitorium sint
 inferendæ, à Vobis, omnium ordinum Cives Academici, majorem in
 modum contendimus, ut in honorem Viri nostra laude majoris, in
 solatium honoratissimæ Viduæ & Filii vestigia parentis laudatissima pre-
 sentis frequenter hodie conveniatis, & propriæ fragilitatis memo-
 res, Ecclesiâ, Serenissimos Principes, Provinciam hanc, Academiam, Ur-
 bem, totamq; adeo Germaniam DEO Rerum publ. Custodi
 potentissimo ardentibus precibus commendetis.

P. P. Rostochii sub Sigillo Facultatis
Theologicæ. X. Januar. Anno clō lōc LX,
cujus felicem decursum divina in-
dulgeat Majestas.

☉ : (0) : ☽

Ad privata veniamus. ANNO M. DC. XXVII. IX. Novembri
nempe die, quo Theologiae Doctor publicè renunciatus est,
nio sibi copulavit lectissimam Virginem, omnibusq; sui sexus
tis conspicuam URSULAM, LEONHARDI ROSÆ, J. U. D. & Ord
ftris Alfaci in Circulo Ortenavico Syndici & Advocati, ut &
Principis OTHONIS, Com. Pal. Rheni, Bavariae Ducis, C
MARGARETA HÖFLINIA Filiam, qua cum in Conjugio juct
XXVII. annos explevit, texies ex illa Parens factus, MARIE MA
(natae Anno XXX. desponsatae post Reverendo & Clarissimo
JOHANNI GRAMBSIO, SS. Theol. Candidato & Ecclesiastæ Mœn
furtensi, Amicissimo nostro, denatae ANNO LVII. X. Jan
RIÆ MAGDALENÆ, SIBYLLÆ URSULÆ, JOHANNIS GEORGII, I
LEONHARDI, SIBYLLÆ MARIE. Hos inter solus superstes J
GEORGIUS, nunc annum agens decimum sextum, & Philo
hac Academia consecratus, spem hætenus indubiam fa
rum, ut Parente tanto Filius non indignus evadat. Quem
mis Principibus alijsq; Reip. columinibus de meliori nota co
mus, & operosius quidem commendaremus, nisi persuasissim
omnes qui Ecclesiæ bene cupiunt, Viri tanti Filium non d
illustri gratia complexuros, ipsiusq; feliciter cœpta studi
req; adjutum promotumq; ituros. Vix dum ROSTOCHI
cesserat, cum familiam acerbissimo luctu turbari, extinct
vitæ focia, itinerisq; comite, conjugè desideratissima, vidi
acto in viduitate triennio, ad secunda vota transit, &
quibusvis sui generis splendoribus decoratissimam ELISABET
Amplissimi Dn. JUSTI ZINZERLINGII, J. C. & c. Filiam, Clar
Dn. M. BERNHARDI TADDELI, P. P. Viduam matrimonio sibi
xit. Cæterum, quam suavi animorum concordia & hoc m
um constiterit, evidenti indicio est acerbissimus luctus, in qu
nata distractio mœstissimam Viduam conjecit. Factum
XXV. Decemb. anni elapsi inter nonam & decimam vesperti
ipsum quippe diem, quo orbi salus olim nata est, fata destinari
tus salutis partæ plenissimè compos fieret. Quod morbi speci
(verba sunt Dn. Medicorum) qui æviterni nominis Virum
numero subduxit: fuit is præter languorem senilem (quo p
nentes & vix imitandos alteri per omnem vitæ labores, prox
sensum marcescere, & velut extinguì visum fuit hoc orbis eru

